

5. Ali je treba člen 56 Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da državam članicam preprečuje, da gospodarskim subjektom, kot je tožeča stranka, naložijo obveznost brezplačne retransmisije televizijskega programa prek elektronskih komunikacijskih omrežij, če je izdajatelj televizijskega programa, v čigar korist je bila ta obveznost določena, popolnoma sposoben sam oddajati te televizijske programe prek istega omrežja z lastnimi sredstvi?
6. Ali je treba člen 56 Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da državam članicam preprečuje, da gospodarskim subjektom, kot je tožeča stranka, naložijo obveznost brezplačne retransmisije televizijskega programa prek elektronskih komunikacijskih omrežij, če bi ta obveznost pokrila samo približno 6 % gospodinjestev, ta gospodinjestva pa imajo možnost, da gledajo ta televizijski program prek prizemnega radiodifuznega omrežja ali interneta?

(¹) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 349.

(²) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29 str. 367.

(³) UL L 337, 2009, str. 11.

Pritožba, ki jo je Evropska služba za zunanje delovanje vložila 6. februarja 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 27. novembra 2018 v zadevi T-315/17, Hebberecht/ESZD

(Zadeva C-93/19 P)

(2019/C 155/33)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Prtožnica: Evropska služba za zunanje delovanje (zastopnika: S. Marquardt, R. Spac, agenta)

Druga stranka v postopku: Chantal Hebberecht

Predlogi

- Sodba Splošnega sodišča z dne 27. novembra 2018 v zadevi T-315/17 naj se razveljavi;
- tožbo zavrne kot neutemeljeno;
- drugi stranki naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

ESZD meni, da je Splošno sodišče s tem, da je svojo sodbo utemeljilo s kršitvijo člena 1d(2) Kadrovskih predpisov in ugotovilo, da ta določba vsebuje načelo, ki se lahko neposredno uporabi za posamične sklepe, ki jih institucija sprejme na podlagi navedenih kadrovskih predpisov (točki 93 in 94 izpodbijane sodbe), napačno uporabilo pravo.

Poleg tega naj, tudi če bi se predpostavilo, da člen 1d(2) Kadrovskih predpisov določa obveznost, ki se uporabi neposredno, v obravnavanem primeru te določbe ne bi bilo mogoče uporabiti zaradi narave spornega sklepa, ki naj bi se na drugo stranko v postopku nanašal le v njeni vlogi vodje delegacije in ki ni primeren za uporabo načela enakosti spolov.
